

För det tredje: Vad gällde den fjärde grunden för talan gjorde sig tribunalen i den överklagade domen skyldig till en felaktig tolkning av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/223⁽⁴⁾ av den 17 februari 2016 om fastställande av ett förfarande för bedömning av vissa ansökningar om marknadsekonomisk status och individuell behandling från exporterande tillverkare i Kina och Vietnam och om genomförande av domstolens dom i de förenade målen C-659/13 och C-34/14, och tribunalen underlät att beakta den rättsliga principen att ingen får dra fördel av sitt eget rättsstridiga handlande.

- (¹) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1395 av den 18 augusti 2016 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och som tillverkas av Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd, Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd, Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd, Wei Hao Shoe Co. Ltd, Wei Hua Shoe Co. Ltd, Win Profile Industries Ltd och om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på sådan import samt om genomförande av domstolens dom i de förenade målen C-659/13 och C-34/14 (EUT L 225, 2016, s. 52).
- (²) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1647 av den 13 september 2016 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Socialistiska republiken Vietnam och som tillverkas av Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd och dess närstående företag Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd, Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd, Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd samt om genomförande av domstolens dom i de förenade målen C-659/13 och C-34/14 (EUT L 245, 2016, s. 16).
- (³) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1731 av den 28 september 2016 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och Vietnam och som tillverkas av General Footwear Ltd (Kina), Diamond Vietnam Co Ltd och Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd och om genomförande av domstolens dom i de förenade målen C-659/13 och C-34/14 (EUT L 262, 2016, s. 4).
- (⁴) EUT L 41, 2016, s. 3.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Törvényszék (Ungern) den 26 augusti 2021 –
M.D. mot Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatósága**

(Mål C-528/21)

(2021/C 431/11)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék (Överdomstolen för Budapests stad, Ungern)

Parter i det nationella målet

Klagande: M.D.

Motpart: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatósága (Nationella migrationspolismyndighetens regionkontor i Budapest och Pest län, Ungern)

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 5 och 11 i direktiv 2008/115/EG och artikel 20 FEUF, jämfört med artiklarna 7, 20, 24 och 47 i stadgan, tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats praxis som utvidgar tillämpningen av en lagstiftningsreform till att omfatta förfaranden som återupptagits enligt förelägganden inom ramen för sedan tidigare inledda förfaranden, en lagstiftningsreform som innebär att en tredjelandsmedborgare, som är familjemedlem till en unionsmedborgare, blir föremål för mycket mindre förmånliga bestämmelser till den grad att tredjelandsmedborgaren förlorar sin ställning som person som inte kan omfattas av återvändande, varken med hänsyn till allmän ordning eller allmän och nationell säkerhet, som denna hade uppnått till följd av bosättningsens varaktighet fram till den aktuella tidpunkten, att tredjelandsmedborgaren därefter får avslag på sin ansökan om permanent uppehållskort på grundval av samma faktiska situation och av skäl hänförliga till den nationella säkerheten, får sitt uppehållskort återkallat, och slutligen blir föremål för ett inrese- och vistelseförbud, utan att personliga förhållanden och familjesituationen beaktas i något av dessa förfaranden, framför allt den omständigheten att tredjelandsmedborgaren har ansvar för en underårig ungersk medborgare, vilket är beslut som antingen leder till att familjen splittras eller att de familjemedlemmar som är unionsmedborgare, bland dem den underåriga sonen, ser sig tvingade att lämna medlemsstatens territorium?

- 2) Ska artiklarna 5 och 11 i direktiv 2008/115/EG och artikel 20 FEUF, jämfört med artiklarna 7 och 24 i stadgan, tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats praxis enligt vilken en tredjelandsmedborgares personliga förhållanden och familjesituation inte beaktas innan vederbörande åläggs inrese- och vistelseförbud, med motiveringen att den omständigheten att denna person, som är familjemedlem till en unionsmedborgare, vistas i landet skulle medföra ett verkligt, direkt och allvarligt hot mot den nationella säkerheten?

För det fall den första eller den andra frågan besvaras jakande:

- 3) Ska artikel 20 FEUF samt artiklarna 5 och 13 i direktiv 2008/115/EG⁽¹⁾, jämfört med artiklarna 20 och 47 i stadgan samt skäl 22 i direktiv 2008/115/EG, där det anges att skyldigheten [att ta hänsyn till] barnets bästa bör komma i främsta rummet, och skäl 24 i samma direktiv, enligt vilket de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i stadgan ska säkerställas, tolkas så, att om den nationella domstolen, på grundval av EU-domstolens avgörande, förklarar att nationell lagstiftning eller utlänningsmyndigheternas praxis som utgår från denna lagstiftning, strider mot unionsrätten, kan den nationella domstolen, vid prövningen av den rättsliga grunden för inrese- och vistelseförbudet, beakta, såsom klagandens förvärvade rätt i förevarande fall, den omständigheten att klaganden, enligt A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (2007 års lag I om inresa och vistelse för personer med rätt till fri rörlighet och bosättning), hade uppnått vad som krävs för att tillämpa 42 § i den lagen, det vill säga mer än tio års laglig bosättning i Ungern, eller ska den nationella domstolen, när den prövar grunden för beslutet om förbud mot inresa och vistelse, beakta personliga förhållanden och familjesituationen direkt med stöd av artikel 5 i direktiv 2008/115/EG, i avsaknad av relevanta bestämmelser i A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (2007 års lag II om inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare)?
- 4) Är en medlemsstats praxis, enligt vilken utlänningsmyndigheterna, i ett förfarande som inletts av en tredjelandsmedborgare, som är familjemedlem till en unionsmedborgare, när denne utövar sin rätt att överklaga, inte verkställer ett slutgiltigt beslut om omedelbart domstolsskydd mot verkställigheten av [dessa myndigheters] beslut med motiveringen att de redan har infört ett signalement beträffande inrese- och vistelseförbudet i Schengens informationssystem (SIS II), vilket innebär att tredjelandsmedborgaren, som är familjemedlem till en unionsmedborgare, personligen inte kan utöva rätten att överklaga och inte heller resa in i Ungern medan förfarandet pågår innan ett slutgiltigt beslut fattas i det ärende som rör honom, förenlig med unionsrätten, i synnerhet med rätten till ett effektivt rättsmedel enligt artikel 13 i direktiv 2008/115/EG och rätten till en oavhängig domstol enligt artikel 47 i stadgan?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 2008, s. 98).

Talan väckt den 27 augusti 2021 – Europeiska kommissionen mot Republiken Slovakien

(Mål C-540/21)

(2021/C 431/12)

Rättegångsspråk: slovakiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lindenthal, I. Rubene och A. Tokár)

Svarande: Republiken Slovakien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Slovakien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 12.2, 12.3 b och 12.4 i direktiv (EU) 2015/2302⁽¹⁾, jämförd med artikel 4 i detta direktiv genom att anta 33a § i Zákon č. 170/2018 (lag nr 170/2018) som införts genom Zákon č. 136/2020 (lag nr 136/2020) av den 20 maj 2020, och
- förplikta Republiken Slovakien att ersätta rättegångskostnaderna.